

Jøthersgade 129. K.

25 Febr. 88.

Kon Ven.

Kjære Døttre, lad os ikke komme helt bort fra hinanden. Det har vi forresten ikke været og kommer ikke heller! Men denne Vinter har taget et slemt Tag ned i den Pose, hvoraf man i det hele taget skal leve.

Vi var flyttet herind til Byen (på den afsides Dominikus Vej) for Theatrets og Musikens Skyld. Saa blev Lovet angrebet af Skovlagens feber, og døde paa fire Dage - den dejlige Dreng! Det var paa et Epidemihospital - for de andre Børns Skyld. Thiap fik vi Lov at se til hams Foræld. Døttres Moders Fortvivlelse - eller forestil Dig allet ingen Ting; thi der er en saa glubsk Brøst og i samme Øjeblik lammende Smerte ned i Bøden, at naar man har kendt den for (som F. jo) saa riser man ikke gerne Grundspørg op, og har man ikke kendt den, saa gør man bedst i ikke at male Skyggen paa Væggen.

Jeg har mistet Mance, som jeg havde købt, men det er forleden Gæve at jeg ved Døden har mistet et Væsen, som jeg selv har sat ind i Livet. Jeg kalder det en Tandsindtrækning i Hjertet - og jeg haaber ikke at Ustrykkeligt misforstaas. Fine, Dybe, store Rødder rises med et Ryk over - uden at man uventet Væsen kan sige hvorfor. Det man ved højlys Dag stikker H.

Fintet Paar paa noget Spørgsmaal. Naturen er,
som den altid er, lige skøn, lige stor og lige fryg-
telig karr. Ved denne Operation er uak de sidste
Kæster af min Kristendom gaaet med; Ribet -
saa kan jo mine Venner og Uvenner strides om, hvor-
vidt de ønsker det for en Viending eller et Tab.

Nak Deom! Da Svaret var dit, blev Lisbeth (der
ved den lille side "Wienerside") angrebet; samt idj
fik den mindste Drøys Acume d'Infloritis. Ni blev
Børnene spættede huer til sin Haut inde paa Landet.
Vort Hjem her blev belagt med Karantaine -
Lisbeth kom sig igen, men vi saa ingen Hæmme,
sker i 5-6 Uger. Ni vil vi se at samle Bør-
nene sammen igen og komme til at bo i en smut
Egne (hvis en saadan findes) i nogen Afstand fra
Byen. Og der vil vi saa blive - thi vi ere hege
to, Emmy og jeg, bleven trætte! hvad der er og for
sig ikke er saa underligt.

Poulsen lasst os angenehæne Tøne an.
"stimmen."

Uaar har de gode Myster Maft Eder, kunne i
at denne Ti. De jeg i Høst var i Berlin, sagde
man snart at F var i Holland, snart i Eng-
land, snart i Dresden - og jeg troede at F sat
i Carlsbat endnu. Altsaa var det dog ikke saa
underligt at jeg ikke søgte for i Leipzic. Og der
med falder den første Anklage paa Brevkortet:
Hvad den brede Brevsel angaar, da har den ket.
været sendt Dig med Adresse Eder.
hen i Europa! Ni vil jeg

(Højlyd - skal naturligvis sendes deng.)
Jegne have at vide om h skal sende den til Leips-
gig eller om F snart kommer hertil? Det sidste
ville rigtig nok være det kærkomme for os.
Thi vi lauges efter for begge to - og det gjorde vi
dobbelt da vi var en koncert af Erica Lie og
Lammers endelig fik Fra Fjeld og Fjord at
høre (forinden Lindings "geniale Arbejde"). Ah,
hvornår kommer du til at lauges efter dine Fjælde og disse
Fjorde - og hvor dog ikke Tourne derfra net i
mig! Det var herlige dage, Di! og herlige To-
ner er det - hvad saa vore Københavnske Alka-
demikere siger. Disse Toner skeds skiftevis Skjæl-
den paa Teksten og paa Musikken for det "svigtede"
Resultat. Som om ikke Di og jeg ikke vidste,
hvad vi gjorde da vi rejste sammen, end disse uen-
deligt overlegne Nativer her i deres Musikfore-
ning og paa deres Cafeer. Naar, ja, sagde Lam-
mers om min skening og takkede ham hypotetisk for
hvad han gav!

Men kommer Di mig ikke snart, og faar vi mig
ikke snart nogen kritik at høre, noget nyt
Neppe i? Hi! Det er saa ræmt og blødt og
mystisk altsammen herude. Heri nogle nye
Folketider af Laage-Müller have sig over det
Ladruelige. Sukkelte af dem er endog paa forkeffelse.
Skæde at han er saa skrantende. Ty skinte frange
til en frisk, frisk Vin - eller en meget moderne
og overlegen Nativ. Ty bliver snart saa isole-
ret, at h forekommer mig selv som Jordens Mark.
Og det er en daarlig Følelse den - især naar man
selv til Fildkommentet kender Na-
vansning og Skavanker. G.

Her med en ung svensk Violinist Tor Aulin. So,
gen er blevet rigtig. Aulin vil blive det.
Laa er Karl Gjellerup flyttet hertil fra Dresden og
er bleven gift! Man har virkelig overvasket mig med
et ypperligt Drama - intet mindre end Hagbart og
Ligue - men rigtig nok ikke den gamle Oehlenschlaeger
er om igen - heldigvis - med et Respekt for "Sig-
genes Adam". Haaske kan vi vistnok hvide Sig-
gan Noyt, naar Si kommer her. Efter alt det
Tunge og Mørke, der faldt over mig, tog jeg mig selv
men og fuldførte to dramatiske Digte, et mindre
og et større Arbejde, der var paa begyndt Heulholders
i Wien og ifor. Det ene tykisk (Rocoen) og
andet nordisk Romantisk - begynte lidet aka-
demiske. Man paaskaar at den gamle M. D.
(altsaa den unge) er vaaget igen og er begyndt
at staa sine Skene. Naar, nu skal vi faa
at se det Foraaet, naar Rozen kommer ud. Jeg
trov at Si vil tage til Hatten igen - og intet
er mig Koyere end at mine gamle Venner ville sa-
lutere Digterskuden paa Oplagsmaaler. Nu
har den saa længe ^{indenspors} gaaet i Trajthast som
skikkelig Koffardimant. Der er kommet No-
get op i mig, som tyder paa høj So, Saltvand
og skarpe Skud. Fkkedestomide - eller magke
metop af den Grind - staa der paa Rozen som
Matto Flesens "thi med Skonket hvinger
Tiden".

Naar, tog saa dette her som Propplanker. 'Hvor,
er her Nina det?' Enig vilde kunde saasom
int. Ligesaa gi' / Si ferjer
Hogdachuaner